

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cu Isus printre sămănături

La Înălțarea Domnului, la Rusaliu, după sfânta Liturghie iese poporul la holde cu preotul în frunte, pentru sfințirea sămănăturilor. Ce tablou impresionant! Praporul se leagă pe cale, bătut ușor, pe deasupra spicelor, de adierea văzduhului. În urma lui cămășile albe și fețele curcănice ale credincioșilor se acordă cu limpezimea atmosferei și cu veselie mulcomă a câmpului într-o sărbătoare plină de vraje. Preotul în odăjdii, cu evanghelia pe brațe, revărsă, laolaltă cu cântăreții, peste lanuri și livezi psalmodiile mângăietoare ale înțeleptelor tropare. Cu pămăntuf întocmit din spice preotul botează holdele ce se închină elastic în fața lui și frunțile cu gândurile în contemplație pioasă ale credincioșilor.

Nu e Isus aci? Cine nu-l vede pășind încet în rând cu credincioșii? Cine nu-l simte străbătând prin perdeaua de lumină a azurului, mângâind ușor praporul ce atinge capetele credincioșilor, înmuind inimile din melodia troparelor și glăsuind domol din evanghelie? Cine nu se simte în mijlocul holdelor multicolore, sub bolta nemărginitului senin, în aerul îmbalsămat, purtat pe brațe de Părintele ceresc?

Niciodată nu se trezește instinctul metafizic — acest simț prin care sesizăm pe Dumnezeu — atât de puternic ca în astfel de momente. În tovarășia naturii Dumnezeu ni se descopere mai ușor, mai mareț, mai mângăietor. Toate întrebările, toate framântările ce însoțesc trezirea acestui instinct atunci când ești izolat, se topesc în clipele deplinei înfrățiri cu natura. E un semn că pe Dumnezeu îl aflăm mai repede nu în izolare, nu în abstracțiunea individualistă, ci în comuniunea cu semenii și cu natura. Așa precum soarele nu poate fi văzut decât anevoie când vrei să fi singur,

când vrei să-ți dai impresia că e numai al tău, că numai cu tine vrea să comunice.

Ceeace-i curios însă e că nu prea știm folosi mediul naturii, atât de favorabil simțirii religioase, pentru a-l arăta pe Domnul. Ce efect bogat nu poate avea o cuvântare scurtă la sfârșitul slujbei de sfințire a câmpului? De sigur că această predică nu va fi patetică. Ce e mai discordant decât micul patetism omenesc pe scena și între spectatorii uriași și calmi ai naturii? Dar va fi o predică din care să se difuzeze sentimentul micimii omenesti în fața grandoarei lui Dumnezeu, și totodată sentimentul că Dumnezeu ne poartă de grijă și nouă celor atât de mici. O mână ridicată spre cer în semn de indicare, un ochi aruncat peste holde deodată cu un cuvânt de admirație, un firisor de spic, un munte din față, luate ca pilde ale atotputerniciei lui Dumnezeu, sânt tot atâtea părțile de efect ale unei predici la astfel de ocazii.

Dar scena lui Isus ce merge printre sămănături cu apostolii învățându-i, poate servi ca pilda și pentru o activitate pastorală mai largă în mijlocul naturii, în decursul verii. Ea poate fi pusă ca motto al unui program pastoral de vară. Cine nu știe că preotul se consideră peste vară oarecum dispensat de orice activitate pastorală, pe motiv că poporul e acum ocupat, plecat din sat, de neîntâlnit. Judecată, evident, greșită. Preotul doar nu e legat de zidurile unei parohii, ci de sufletele ei. E și nedemn de un preot să rămână în zilele de vară pe ulițele pustii ale satului, împreună cu babelé și cu găștele, mai omorându-și plictiseala doar cu câte-o scaldă la râu. La câmp după sufletele păstorite! Aceasta să fie deviza. În cutare parte a câmpului își va face de lucru cu inspectarea unei

holde a lui, sau a lucrătorilor ce-i are acolo. Pe cale, mergând domol, se întâmplă adesea să aibă acelaș drum cu unul sau mai mulți credincioși. Vorba trece dela năcazuri și greutate — pe cari e foarte bine de le cunoști și le poți alina într'un fel oarecare — la laturi mai puțin oportuniste ale vieții. Iată ocazia de-a povesti ceva cu tălc, de-a îndemna, de-a-ți împrietini un suflet. La un punct al drumului o familie lucrează pe locul ei aproape de cale. Câteva vorbe nu prea cu grabă, un zâmbet, un sfat merg la inimă. Câteva minute de odihnă face bine omului care lucrează. Mai încolo cosesc câțiva bărbați, povestind una și alta la începutul brazdei și când respiră. Mergi puțin timp paralel cu brazda ce-o trag, le ții tovarășie de câteva ori la începutul brazdei nouă, afli ce discutau și adaugi ceva dela tine. Iți vor comenta vre-un ceas cuvintele, istorioara. Ai introdus în preocuparea lor din acea zi o idee înaltă, ai aruncat în inima lor o sămănță. Pe drum spre casă, seara, ce prilej admirabil de-a povesti oamenilor cu cari vii niscai întâmplări și istorioare cu tălc folositor. Mulțumiți cu ce-au lucrat peste zi, rugând tainic pe Dumnezeu să le ajute și mai departe, ei măsoară încet drumul peste care se coboară umbrele inserării, aruncându-și uneori ochii la imensitatea cerului albastru și povestindu-și câte le vine în minte. Aproape nu există timp mai propice contemplației și conversației desinteresate, ca acesta al întoarcerii dela lucru în pacea și misterul inserării. Mintea li se duce la lucruri din domeniul fantaziei. Il auzi pe câte unul formulându-și modest câte-o cugetare crescută tainic în inima lui. O ilustrează apoi cu diferite observații, cu ce-a mai auzit de pe la niscai domni, cu ce-a citit prin vre-o carte ce i-a căzut în mână. Ce bine ar cădea preotul între ei! Depănând mulcom vreo istorioară, scoțându-i învățătura, adaugând niscai gânduri de-ale lui, aducând pe Dumnezeu în legătură cu

Oastea Domnului la Sibiu In al 4-lea Congres al său PROGRAMUL

Societatea religioasă, «Oastea Domnului», va organiza sub patronajul și conducerea I. P. S. Sale Mitropolitului NICOLAE al Ardealului, mari serbări la praznicul Rusaliilor din acest an, din prilejul celui de al patrulea Congres al său.

Ziua I. 16 Iunie, ora 9 dim.:
Liturghie arhierescă în frunte cu Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului; predică deosebită. La sfârșitul Liturghiei împărtășirea credincioșilor cu sfințele taine. Ora 4—8: Adunare religioasă în Aula și curtea Academiei Teologice.

Ziua II. 17 Iunie, ora 9 dim.:
Liturghie arhierescă, cu predică I. P. C. Sale Arhim. Scriban din București. Ora 11 după sfânta Liturghie, în sala «Thalia» se va desfășura un bogat program.

Dintre vorbitori amintim: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului. I. P. C. Sa Arhim. Scriban, București. Pr. A. Lupșa, Oradea. Prot. Turicu și Pr. Il. Felea, Arad. Prot. V. Stoicaneu, Zărnești. Fratele Dr. Suci-Sibianu, Brașov. Pr. I. Alexandrescu, Șarânga I. Buzău. Pr. Mihail Reguș, Bucovina. Pr. Pavel Grosu, Chișinău—Basarabia, și alte vorbiri ale diferiților delegați.

Onoratul public din Sibiu este rugat a lua parte la aceste serbări. Intrarea liberă.

fenomenele din natură, interpretându-le evenimentele mai nouă din lume, el se poate despărți după un ceas de drum cu ei, mulțumit că n'a pierdut ziua degeaba.

Vara, printre sămănături și livezi, e timpul și locul cel mai potrivit pentru pastorația individuală. D. S.

* FOIȘOARA *

Sub paza sfintei icoane

Era praznicul Înălțării Domnului în anul 1901, în ziua de 8 Mai.

Dimineața se arătase limpede ca la crima, cu soare strălucitor, liniștită, fără pic de adiere.

Dela Paști nu mai picurase nici o ploică. Țărâna, pe ulițele satului, se prăfua ca cenușa; paiele, de pe acoperișele caselor și ale șoproanelor, se destrămau de uscăciune, strecurându-se spre streășină.

Puteai trece dimineața prin earba și sămănăturile răsucite de arsura soarelui fără să fi atins de umezeală: nici un strop de rouă nu răsuflase, peste noapte, din plămâni pământului uscați ca sfarogul.

Tocase de sfânta Liturghie, când jos în vale se ivi deasupra drumului de țară o volbură sucită sfredel. Se apropia de sat,

răscolind turbată praful drumului, și îmbrăcându-și spiralul în praf, pene și puf de păpădie, și furișându-se printre căsuțele din capătul satului.

Portițele, rămase deschise pe urma credincioșilor plecați la slujba sfântă, scârțâiră rând pe rând, plângându-și ascuțit rugina fățanilor. Un șuer puternic, ca o suflare de uriaș, și într'o clipită lumina zilei se înecă în nuori groși de praf și stuf înaripat.

Vârtejul se opri deasupra satului. Cei cari l-au văzut spun cu groază și astăzi, că avea chip de bălaur și coadă de foc desprinsă parecă din soare dogorător.

Un freamăt nelămurit din depărtări se ridică în văzduhul prăfuit, deodată cu o dără lungă de fum negru ca țundra.

În curând se auziră țipete, de femei și de copii înspăimântați...

Un bărbat desculț, în capul gol, apăru de după cotitura uliței ce ducea la biserică cea veche, și în goana mare urla cât îl țineaubaierile inimii: *Foc! Foc!*

Cu chipul desfigurat și cu vinele grumazului cât degetul, sbieră aceeaș veste îngrozitoare, până ce ajunse în tinda bisericii. Aici se opri găfâind, privi aiurit la credincioșii cari întonau cântările liturgice, apoi se năpusti pe scările turnului, la deal, și dintr'o răsuflare apucă în mână sfoara unui clopot.

Ear clopotul se mișcă greoi în scobiturile osiei. O mișcare, două fără sunet, apoi limba atinse ușurel o margine. Celelalte lovituri isbiră în acelaș loc... într'o dungă.

Ca prin farmec amuțiră oamenii în biserică, femeile își îndreptară ochii spre geamurile dinspre sat, bărbații se năpustiră spre ieșire ca un puhoi de apă.

Fumul negru, din mijlocul satului, se îngroșa în gomoioage pâlcoase, ce pluteau deasupra caselor în formă de negură cernită. Lumea, alergând afară din biserică, simți mirosul înecăcios de arsură. Tineri și bătrâni se năpustiră peste mormintele din cimitir, năuciiți de groaza fumului și a vâr-

teului. Cel din urmă ieși cantorul, după care se strecurară în afară și femeile.

Un singur moșneag rămase în dreptul altarului, nesimțitor și neclintit. Cu mâinile încrucișate și cu fața luminată de sfântă destăinuire, se ruga și se închina plecându-se până la pământ, apoi cu pași hotărâți se îndreptă spre icoana Înălțării pusă la închinare. Mai făcu o cruce și, fără să țină seamă de preotul care-și grăbea serviciul pe sfârșite, prinse icoana și ieși cu ea din biserică. Ridicând icoana deasupra creștetului chel, bătrânul, cu numele Ion Călugăr, părea un sfânt la vohod. Trecu cu pași mărunți pe după biserică și pieri ca o năluca, acoperit de zidul turnului.

Sute de brațe încordate se trudiră să-și apere avutul de pleasna aprinsă a bălaurului, — fără rezultat însă, căci în acea zi, de Ispas cu soare de aur, se mistui satul între flăcări înălțate până la cer.

Zdrobiți, de trudă zadarnică și de groază, oamenii se refugiară pe colinele

Biserica ortodoxă română și Episcopii anglicani

Președintele delegației anglicane, P. S. Episcop de Lincoln, înainte de a părăsi țara al cărei oaspe a fost, a adresat cuvinte călduroase, ca rămas bun, pentru primirea ce a întâmpinat întreaga delegație în tot timpul șederii în țară la noi.

Distinsul oaspe, aducând mulțumiri patriarhiei române, continuă astfel:

«In tot timpul discuțiilor noastre gândul nostru de căpetenie a fost să lămurim câteva chestiuni de mare importanță și actualitate. Din aceste discuțiuni s'a putut vedea că Biserica anglicană se poate apropia de Biserica ortodoxă, și în special s'a putut constata interesul pe care ambele Biserici îl pun în aprofundarea vieții religioase pe temeiul Sf. Taine și mai ales a Sf. Euharistii. Ca rezultat imediat al discuțiilor noastre aș putea spune că s'a ajuns la o desăvârșită înțelegere, între ambele părți interesate, și că aceasta va servi drept temelie de discuții viitoare cu frații noștri ortodoci.

Scopul nostru al tuturor este să ajungem la unirea acestor două mari Biserici: anglicană și ortodoxă, fără compromisuri și fără trădare dintr-o parte sau din alta. Desigur pentru a se ajunge la o înțelegere deplină și deci la unitate de doctrină și practică religioasă, vom fi nevoiți să avem mai multe conferințe. Cu toate acestea, poporul român ortodox să fie sigur că dacă noi am putut să ajungem la această înțelegere, aceasta se datorește mai ales distincțiilor teologice ortodoxe române, care au făcut parte din delegația numită de I. P. S. Patriarh. Datorită erudiției și tacticei pe care au arătat-o în tot timpul discuțiilor noastre, noi am putut să realizăm ceea ce în alte împrejurări n'ar fi fost posibil. Noi știm cât prețuiește rezultatul discuțiilor noastre, pentru că știm sigur toate influențele ascunse care au lucrat pentru zădărnicierea lucrărilor noastre. Voinea lui Dumnezeu a fost însă de partea noastră.

Pentru moment nu putem vorbi despre rezultatul discuțiilor noastre. Va trebui să supunem aceste rezultate autorităților supreme atât de aici, cât și din Anglia. Ceeace putem spune e că de data aceasta s'a călit puternica verigă a prieteniei dintre Biserica ortodoxă română cu Biserica anglicană și deci între aceste două mari națiuni, prietenie pe care nimeni și nimic nu va fi în stare s'o distrugă, pentru că „Cu noi e Dumnezeu“, ca să fac uz de această frumoasă cântare ortodoxă.

Ceeace ne a impresionat profund, a fost influența pe care Biserica ortodoxă o exercită asupra poporului românesc, precum și interesul națiunii române în problemele care interesează Biserica. Biserica ortodoxă, după constatările noastre, a dat naștere poporului românesc, și dacă națiunea românească dorește să trăiască și să înflorească, va trebui să se grupeze în jurul dragostei profunde pe care Biserica ortodoxă i-a arătat-o întotdeauna. A spune mai mult înseamnă să depășesc intenția gândurilor de față. Cert este că poporul românesc, așa cum a ieșit din eroicele eforturi ale războiului mondial, va trebui să fie întărit, unificat și strâns legat de interesele și dragostea Bisericii române-ortodoxe.

Terminând, n'am putea să încheiem aceste observații ocazionale, fără să ne arătăm dragostea și respectul nostru față de M. S. Regele Carol al II-lea, care se înrudește cu iubita noastră familie regală a imperiului Britanic, și care ni-a arătat o deosebită afecțiune și a dovedit că este un monarh iubit, dar și un ortodox practicant.

In acelaș timp dorim să aducem viile noastre mulțumiri marelui om de stat, Nicolae Titulescu, al cărui geniu politic a reușit să scoată România deasupra tuturor întortocherilor vremii. Dl. Titulescu este bine cunoscut în Anglia ca și mulți dintre bărbaii de stat ai României, pentru care Anglia nu are decât respect și înțelegere deplină.

Mulțumind încă odată I. P. S. Patriarh, strigăm din tot sufletul: trăiască, crească și înflorească Biserica și Națiunea Românească! Dumnezeu să le aibă sub a Sa dragoste și oblauire!

Luptători conștienți

— Un gest ostășesc de evlavie —

Școala de infanterie din Sibiu se deplasează an de an, pentru exerciții practice, pe câteva săptămâni în Avrig, locul natal și locul de odihnă al dascălului neamului Gheorghé Lazăr.

Cu ocaziunea deplasării din anul curent, dl. inspector al școalelor militare, generalul Miltiade, — cercetând mormântul lui Lazăr și constatând că este împrejmuț de un modest grilaj, — a sugerat comandantului școlii, dlui colonel Fălfănescu ideea împrejmuțirii mormântului cu un grilaj demn de cel ce odihnește în acel mormânt.

Zis și făcut. Ofițerii și elevii școlii au împrejmuțit mormântul cu un frumos grilaj, fixând predarea lui în grija bisericii

din jur, având în față praveștea ultimelor flăcări și a fumului păcos.

Un biet om rămăsese nemișcat în capătul de sus al comunei cu icoana Înălțării ridicată deasupra capului pleșuv. Aci se opri vârtejul. Înaintea desăvârșitei credințe bălaurul cu coadă de flăcări se svârcoli câteva momente. Acoperi furios cu schinte și pulbere Icoana din mâinile tremurânde ale bătrânului Ion Călugăr și frânt de puteri, mai mari decât ale lui, pieri împrăștiat în spuza și scrumul caselor prefăcute cenușă.

Așa, rămaseră, întregi și neatînse de flăcările focului, numai biserica și căsuța moșneagului Ion Călugăr, apărate de icoana Înălțării dela Ispasul anului 1901.

Pr. Asache Marcovici

O teofanie celebră

Între teofanii a devenit celebră mai ales cea dela Mamvre (cap. 18 din Facere). Ea face parte din minunatele revelații ale Vechiului Testament. Astfel de apariții misterioase cunoaște încă Sfânta Scriptură. Mă gândesc la lupta lui Iacob cu ingerul Domnului și la paralela ei izbitoare din Exod 4, 24.

Din ele transpiră epoca de aur când, omul nefiind atât de distanțiat de Divini-

tate, revelațiile erau mai dese. Apariția acelor 3 bărbai dela Mamvre nu-i imaginară, ea n'a avut loc în vis, ea nu-i nici de caracter mitologic, ci mai de grabă sunt modelele asemănătoare din literatura păgână o imitație denaturată a realităților din Sfânta Scriptură. Exemplarele din literatura păgână s'au mai putut ivi și pe altă cale. Oare nu acelaș Dumnezeu se descopere tuturor? Organele primordiale nefiind însă vasele cele mai alese ale Divinității, ele l-au înțeles într-o formă întune-coasă.

Afirmațiilor exagerate ale protestanțului Gunkel, i se poate opune constatarea profesorului universitar din aceeaș tabără confesională E. König¹ —: „Imposibilitatea acestei arătări divine nu poate fi contestată, căci bărbai cum sunt Avraam și Moise trebuie să fi făcut experiențe prin cari în mod netăgăduit să li se confirme locul deosebit pe care îl dețin în istoria religiei. Dacă pentru a dovedi ne- verosimilul unei atari apariții divine, scriitorii noi (Beer G. ș. a.) se referă iarăși și iarăși la povestiri similare din afară de Israel (b. o. la Ovid: Fasti V. 495; Metamorfoze VIII, 611 etc.), atunci trebuie să li se pună acestora din nou întrebarea: Formatu-s'a din raporturile divine în afară de Israel o religie atât de supranaturală ca

¹ Din Genesis 518.

și autorităților comunei pe ziua de 9 Iunie 1935.

Sărbătoarea, organizată de școala militară din acest prilej, a luat proporțiile unei frumoase manifestări de înfrățire a tuturor celor ce s'au încălzit din duhul lui Gh. Lazăr.

În această zi Avrigul a îmbrăcat haină de sărbătoare în semn de pioasă închinare memoriei marelui dascăl al neamului.

La ora 10 a. m. P. S. Sa Arhiereul Vasile a oficiat parastas solemn pentru odihna sufletului celui răposat. Au slujit protoierei I. Cădea, Dr. G. Proca, Ion Dăncilă, preoții I. Chialda, T. Maxim și diaconul I. Dinu. Răspunsurile le-a dat corul despărțământului cultural al Aștrei „Răsunetul“, sub conducerea dlui învățător Ștefan Bucșa.

După terminarea parastasului, P. Sf. Sa a stropit grilajul cu apa sfințită.

La această festivitate au asistat: dl. comandant al corpului 7, generalul Economu, comandantul școalelor militare, generalul Miltiade, generalii Vasilescu și Gheorghiu și mai mulți ofițeri superiori din Sibiu, deputații Piso și Cioban, prefectul județului N. Regman, directorul liceului „Gh. Lazăr“ din Sibiu, Nicolescu, cu un număr însemnat de elevi, și întreg poporul din Avrig.

Probleme, fapte, comentarii

Cuvintele Regelui. — La împlinirea celor cinci ani dela restaurație, ziua de 8 Iunie a fost aleasă ca sărbătoare oficială a tineretului, închinată M. Sale Regelui Carol II, Marelui străjer al țării.

În această zi, sărbătorită cu fast deosebit în toată țara, Suveranul, alături de Marele Voevod Mihai și de Regina Elisabeta a Greciei, și urmat de membrii guvernului, a ascultat serviciul divin săvârșit la altarul ridicat sub cerul liber pe platoul dela Cotroceni și a asistat la sfințirea fanioanelor străjeresti, celebrată de I. P. S. Sa Patriarhul Miron.

Corurile tinerimii au intonat rugăciunea «Tatăl Nostru» și «Imnul Regelui», ear Suveranul adresându-se tineretului, a zis:

Această serbare, care intrunește un număr așa de mare de reprezentanți ai tineretului României, este o serbare care trebuie să aibă o însemnătate adâncă și să imprime un nou avânt întregii Români.

Cuvântările

După terminarea serviciului divin, dl. general Miltiade a rostit o însulețită și emoționantă cuvântare încredințând mormântul, îmbrăcat în haină nouă, în grija slujitorilor bisericii.

Părintele protopop Cădea în cuvinte alese mulțumește scumpei noastre armate pentru această pioasă faptă.

Au mai rostit calde cuvinte notarul Chialda, directorul Nicolescu, și elevul școlii P. Dragoescu.

La comanda dlui colonel Fălfănescu, elevii școlii militare prezintă onorul armelor, muzica regimentului 90 infanterie intonează rugăciunea, în timpul căreia dl. colonel Fălfănescu rostește, cu fața spre mormânt, următoarele vibrante cuvinte:

„Nemuritorule Gheorghé Lazăr! Raportez că armata română și-a făcut datoria spărgând lanțul Carpatic, și a eliberat pe frații ardeleni“.

Dl. general comandant Economu a primit apoi defilarea elevilor școlii militare, a elevilor școalelor primare și ale diferitelor reuniuni din Avrig, a elevilor liceului „Gh. Lazăr“ și a școlii normale „Andrei Șaguna“ din Sibiu, precum și a elevilor dela instrucția premilitară. P.

Prin mișcarea Străjerismului nu s'a urmărit numai un gând de a face o educație fizică. Ne-am gândit, aici cari am creat-o, că pentru consolidarea acestui neam avem nevoie de o mișcare nouă, de o înviorare care să pătrundă până în fibrele cele mai adânci ale întregii populațiuni.

Iată ce însemnează pentru Mine — și ce trebuie să însemneze pentru toată țara — Străjeria.

Noi am înțeles să dăm tuturor o educație nouă, bazată pe vechea credință și pe tot trecutul acestei țări.

Pregătirea unei generații sănătoase, pentru ziua de mâine, este cel mai înalt și mai sfânt comandament pe care trebuie să-l aibă conducătorii unui neam.

Pentru voi, cetățenii și ostașii de mâine, pentru voi muncim noi, pentru voi avem să pregătim o Românie nouă, în care să trăiți tot așa de fericiți cum au trăit generațiile dinainte de război.

Vi se cere însă și vouă un lucru care este chezașia unui progres sigur:

1. În Israel? Wellhausen a lăsat, nu numai odată, a se înțelege că, din felul său de-a interpreta (aceste apariții) n'ar putea storce întrebarea: De ce n'a devenit b. o. Kamos din Moab zeu al dreptății și creator al cerului și al pământului? Dar patriarhii și profesii V. T. au știut aceasta. De aceea rămâne singurul punct de vedere corect acela că, experiențele pe temeiul cărora și-au putut explica acești bărbai avântul deosebit de înalt în istoria religiei... vor fi ținute drept realități istorice“.

Avraam a înțeles că unul dintre cei trei bărbai este mai însemnat decât ceilalți, iar în privința aceasta eu nu cred nimerită părerea dogmaticianilor Comoșan și Olariu cari admit că cei 3 bărbai sânt deopotrivă de însemnați.

Ic. Șt. S. Bejan, află atâtea argumente pentru unul, câte pentru celalt fel de interpretare: „Noi nu putem afirma — scrie Sfinția Sa la pag. 14 din Dogma sfintei Treimi — adevărul și nu putem preciza dacă lui Avraam i s'au arătat persoane dumnezeiești, sau Dumnezeu cu 2 ingeri slujitor“.

Eu cred că cei 3 bărbai nu erau egali întreolaltă; iată motivele:

1. Avraam agrăește numai pe unul, pe acela pe care-l credea mai principal: „Doamne de am aflat har înaintea ta, nu trece pe robul tău!“;

2. Unul îi răspunde lui Avraam în v. 10 și iarăși unul și acelaș în v. 13;

3. Pe timpul mesei când călătorii se interesează de Sara luând cuvântul Avraam primește răspunsul aceluiași: „Iată voi veni la tine în vremea aceasta și în ceasurile acestea“;

4. Spre a convinge pe Avraam că celce face făgăduinta, e însuși Dumnezeu, vorbește aceeaș persoană: „au este la Domnul ceva cu neputință?“ Asemenea cel mai însemnat dintre ei anunță lui Avraam pierderea orașelor din valea Sidim;

5. În timp ce două dintre ființele misterioase pleacă spre Sodoma, Avraam stă de vorbă cu a treia. Pe primii doi bărbai Moise îi numește ingeri (19, 1), iar celui care a purtat cu Avraam discuția, îi zice mereu Domnul.

Arta religioasă aduce o mulțime de modele în care sfânta Treime este imaginată prin trei bărbai. Așa b. o. în biserica episcopală din Roman aflăm o pictură care s'a inspirat din cap. 18 al Facerii pentru a reprezenta sfânta Treime. Personal n'am văzut pictura, cunosc însă acest tablou din colecția de pictură² a profesorului I. D. Ștefănescu, publicată cu text lămuritor în limba franceză la Paris în 1929. Planșa a 46, 2 din volumul acesta

² La peinture religieuse... en Bucovine et en Moldavie, Paris 1929.

vi se cere dragostea pentru conducători și mai presus de toate dragoste și conștiințiositate în muncă.

Aceasta trebuie să vă fie credința care să vă conducă de azi înainte și care trebuie să fie idealul întregii voastre vieți.

Voi, luptătorii de mâne și noi cei de azi, trebuie să fim mânați de aceeași credință și de același ideal.

Educația nouă care vi se cere, o educație de dragoste, dar și o educație de disciplină, iată baza pe care va trebui așezată noua clădire a Statului român.

Cuvintele Regelui au fost acoperite de ovațiile celor peste 25 mii de străjeri, străjere, cercetași, cercetașe, șoimi și elevi, cari au participat la defilare.

Apropiere anglo-ortodoxă. — Cu ocazia venirii în țara noastră a delegației Bisericii anglicane, — biserică ce numără aproximativ 70 milioane de suflete răspândite în Marea Britanie, Irlanda, dominioane și India, — presa bisericească dela noi a găsit cuvinte bune la adresa oaspeților anglicani veniți cu gândul să stăturească temeiurile de apropiere între două biserici naționale, cum este cea anglicană, și cea ortodoxă română. S'au găsit, în această presă, și câteva voci, care s'au grăbit să osândească, în bănușele lor nemotivate, acțiunea de unire bisericească pornită, în anii din urmă, de către biserică anglicană.

Răspuns nimerit acestor voci a dat de curând Pr. Gh. Chiriac, care în „Cronica Romanului” din Iunie c. face și următoarele comentarii:

Regretăm că o anumită presă bisericească dela noi, care confundă dogma cu ura, crede că aduce o slujbă lui Hristos pledând pentru o atitudine de dispreț ortodox față de «eretici». Unii merg chiar mai departe: impută reprezentanților ortodocși faptul că stau de vorbă cu ereticii; iar alții, adepți ai strigătului ca mijloc de convingere, cer ca reprezentanții noștri să țipe anglicanilor în față: «jos ereticilor»!

Nu trebuie să stăm de vorbă cu ereticii? Dar așa a făcut Mântuitorul? Și dacă nu stăm de vorbă cu ei, cum îi putem aduce la ortodoxie? Dar am vrea să știm un lucru: Dacă mâne, ferească Dumnezeu, am trăi cu pumnul în gură, ca frații noștri din Rusia, fără drept de a ne apăra crezul și dacă ar veni atunci anglicanii să ceară unirea cu noi, i-am mai numi eretici? Am striga atunci «jos ereticilor», sau «salvați-ne fraților»?

În loc să unim forțele creștine în fața curentului din ce în ce mai gros al ateismului internațional, care dacă ar

triumfa ne-ar învăța și pe unii, și pe alții ce nsemnează erezie, noi consumăm cerneala și hârtia în înmulțirea dificultăților. Nu sântem partizanii unirii cu orice preț. Dar nici nu aprobăm pe cei cari vrând să rezolve cu formule tari o problemă atât de delicată, văd sacrilegiul până și în convorbirea noastră cu ei. Dar mai întâi o întrebare: când își vine cineva în casă, omeneste vorbind, îl pui în genunchi la ușă, sau îi oferi un scaun?

Sântem siguri că deocamdată unirea nu se va putea face, pentru că o unire cu anglicanii ar aduce o imensă turburare în mulțimile ortodoxe care, oricât am pleda noi, nu ar ierta niciodată oficialitatea pentru unirea cu «catolnicii». În apropierea noastră de ei nu se opun deci, atât dificultățile dogmatice, cât psihologia religioasă a mulțimilor.

Aceasta nu însemnează însă că însăși ideea unirii nu trebuie discutată și pregătită.

Iar, în pregătirea și elaborarea punctelor comune, strigătul nu are ce căuta.

Nr. 5272—1935.

Comunicări

Se aduce la cunoștință că erezii după Părintele Ioan Olariu din Orăștioara de sus, decedat la 21 April 1935, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 4 Iunie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4995—1935.

Se aduce la cunoștință, că erezii după Părintele Ioan Blaga din Jibert, decedat la 25 April 1935, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 4 Iunie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4914—1935.

Se aduce la cunoștință, că erezii după Părintele Petru Ștefu din Cerbia, decedat la 27 April 1935, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 4 Iunie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

aduce un tablou cu următoarele portrete: Adormirea sfintei Paraschiva, portretul ei, vederea unui sinod, și teofania dela Mamvre. Tabloul acesta înfățișează două începuturi de clădiri unite printr'un zid de legătură. Clădirea din stânga are o ușă iar imediat lângă ușă se află un copac cu dese frunzișuri. Ușa se evidențiază, și astfel pictorul este destul de fidel față de textul biblic.

Se zice doar: „pe când Avraam șede la ușă...” Sub frunzișul copacului îndată lângă ușă se află o masă întinsă, la care șed 3 bărbați. Din laturea stângă se vede pășind în grabă un al 4-lea bărbat. E Avraam, care aduce 3 turte. Din cealaltă parte sosește Sara cu ceva de ale mâncării într'o farfurie. Cei 3 străini nu sunt oameni de rând: Ei sunt cu aripi, îmbrăcați în haine ostășești, încinși cu brăe, ținând în mână lănci și având nimbul ceresc în jurul capetelor. Din ordinea după care sunt așezați la masă, rezultă superioritatea unuia dintre cei trei. De altcum inegalitatea dintre ei rezultă și din alte icoane care concretizează teofania. B. o. se poate constata aceasta în „Das Buch der Bücher in Bildern” de Bertholet.

Tabloul Nr. 25 evidențiază diferența între bărbați. Cel care poartă discuția cu Avraam, are o ținută care produce o impresie asupra celorlalți, ceilalți doi iau o

atitudine mai umilă, supusă, de unde rezultă rolul lor secundar în acțiune. În „die Heilige Schrift de Schäfer, ediția 1929, nimbul, — care sub chipul razelor radiază în toate direcțiile voind să simbolizeze prevedința divină, — îl poartă numai persoana care ocupă locul de frunte la masă. Delitsch întitulează capitolul 18 din comentorul său la Facere: „Der Besuch Iahves mit zwei Engel” etc.

Important în legătură cu pictura din Roman este faptul că deasupra tabloului se pot zări inițialele: „Sfânta...”, probabil că acestei expresii a urmat cuvântul „Treime” deci „Sfânta Treime”, căci maldărul fiind deteriorat nici scrisul de pe pictură nu s'a mai putut reproduce în fotografie.

Pictorul acestei biserici avea ordinul să înfățișeze într'o formă văzută și accesibilă celor mulți misterul Sfintei Treimi. El va fi făcut uz de acel fel de concretizare care era mai cunoscut credincioșilor, căci altcum ei n'ar fi fost în stare să descifreze intenția artistului. Artistul se adresează capitolului 18 din Facere, unde după părerea lui se descrie manifestarea în mod văzut a sfintei Treimi. După informațiile profesorului Ștefănescu, pictura aparține secolului al 14-lea. Astfel avem o dovadă că poporul dreptcredincios vede în teofania dela Mamvre o revelație a sfintei Treimi.

Preoțimea și reducerile bugetare

Primim următoarea

Moțiune

Preoțimea ortodoxă română din protopiatul Sibiului, întrunită în ziua de 11 Iunie 1935 în orașul Sibiu, constată cu durere că prin noile reduceri bugetare i s'a creiat o situație materială insuportabilă, iar perspectivele pe cari i-le deschide proiectul de lege pentru salarizarea clerului, proiect depus la Senat, împing acest cler în alvia unor trământări protivnice înaltei misiuni căreia s'a consacrat.

Având în vedere această tragică situație, preoțimea cere:

1. Retragerea numitului proiect de lege dela Senat.

2. Legiferarea cât mai urgentă a salariilor preoțești după criteriile pregătirii școlare a clerului și după ale grelei misiuni pe care o împlinește el în mijlocul poporului.

3. Să revină asupra nedreptelor rețineri făcute numai din salariile preoțești, cari au cel mai mic salar posibil, iar până la aducerea legii de armonizare să se păstreze ultima situație din Bugetul anului trecut.

4. Să se acorde salarul convenit preoților noi, care se așează în parohiile devenite vacante, întrucât acest salar este mai mic chiar decât salarul, luat în Buget, al preoților decedați. Parohiile existente nu pot fi lipsite de cârmuitorii lor duhovnicești. Nu putem înțelege rostul unor adrese ale Ministerului Cultelor „Că ia act de întregirea parohiei..... prin N. N. cu lămurirea, „ei va funcționa fără salar până la Bugetul anului viitor — când vom vedea ce se va putea face...” (Nr. 52616/6122 din 28 Mai 1935).

5. Să se rectifice Bugetul Cultelor avându-se în vedere numărul credincioșilor, averea și necesitățile reale ale acestor culte, luându-se în Buget toți protopopii și cântăreții bisericești — întrucât Bugetul din urmă, ca și cele anterioare, nu țin seamă de aceste postulate legale și drepte.

6. Domnul ministru Lapedatu este rugat să nu uite că și preoțimea a avut de ani de zile drept la cele două curbe și dacă ni s'au recunoscut și asemnat atât de târziu, nu se cuvenea din dreptul nostru ca aceea ce am primit cu o mână, să ni se ia cu cealaltă; să nu uite o altă nedreptate, că înainte de aceste amputări se cuvenea să ne plătească restanța pe 1932; să nu uite că mai sunt funcționari publici (medici de circum-

scripție, advocații statului, notarii etc. cari încă au venite laterale, însă li s'a măsurat cu altă măsură.

7. Organele fiscale se ia în considerare vremile în care trăim și să nu facă impunerea preoților după sesiuni și venite stolare — după legende și auzite.

8. Perspectivele la care ne expune proiectul de lege pentru salarizarea clerului: umiliția și dependența, an de an, de situația Bugetului și de bunul plac al oamenilor dela conducere — ne jinesc adânc. Cunoaștem și întrezărim gândul ascuns și nemărturisit față de viitorul bisericii și al slujitorilor ei.

Conștiința de importanta misiune religioasă și națională pe care o săvârșește în mijlocul neamului, preoțimea cere dela conducerea Statului cât mai urgenta satisfacere a justelor sale revendicări, luptând pe toate căile legale, solidară pe întreaga țară: pentru drepturile bisericii și a slujitorilor ei până la depina isbândă.

E. Cioran
prof. ort.

Preot Ioan Bânda
secretar.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului s'a înapoiat dela Karlovy Vary, Joi seara în 13 l. c., la reședința Sa.

Distincțiuni. M. Sa Regele a binevoit a acorda următoarele distincțiuni, numind membri ai ordinului Ferdinand I:

1. În gradul de *Mare cruce* pe I. P. Sf. Sa Mitropolit Nicolae; —

2. În gradul de *Mare ofițer*: Sextil Pușcariu, președintele Frației Ortodoxe Române; —

3. În gradul de *Comandor*: Protopop Ioan Moța din Orăștie, prof. universitar Dr. I. Lupaș și Dr. O. Ghibu; —

4. În gradul de *Ofițer*: Protopop Dr. I. Blaga din Brașov și Dr. Silviu Dragomir, prof. universitar.

Aviz. Ceice vin cu trenul de Rusalii la adunarea Oștii Domnului la Sibiu, își vor cumpăra bilete întreg; — cu acest bilet se vor putea întoarce înapoi gratuit pe lângă o legitimație primită dela pâr. Gh. Secaș, la Redacția foilor «Lumina Satelor» și «Oastea Domnului».

Expoziție școlară în Sibiu. Revisoratul școlar al județului Sibiu invită la expoziția județeană, de lucru manual,

Acest canon poate fi considerat ca o dovadă veche și importantă privitor la sensul teofaniei, mai ales întrucât „adunarea serviciilor sau a rânduelilor liturgice cuprinse în Mineu se ascrie mai cu seamă sfântului Sofronie, patriarhul Ierusalimului și sfântului Ioan Damascenul”. Canonul însuși este însă mult mai vechi.

Rădăcinile acestei credințe, popularizate deabinelea, ajung de bună seamă până în epoca patristică, când prin scrisul abundent al Părinților s'a putut ușor populariza înțelesul revelației dela Mamvre. Mulți exigeți să orientează după părerea fer. Augustin, pe care o aflăm peste tot citată în felul următor: „vedeți Avraam întâmpină pe trei, se închină însă numai unuia? Dacă a văzut 3, apoi a cunoscut misterul Treimii, și închinându-se ca numai unuia, a mărturisit pe un Dumnezeu în 3 persoane”. Dar trecerea acestui text prin prizma literaturii patristice o vom face-o cu alt prilej, când vom arăta și semnificația acestei revelații.

Prof. Pr. Dr. N. Neaga

C. preoți să stea
în fruntea mișcării

Oastea Domnului

al elevilor și elevelor dela cursul supraprimar al școalelor primare rurale de stat din județul Sibiu. Expoziția e deschisă în zilele de *Rusalii*, 16 și 17 Iunie a. c. între ora 8—12 a. m. și 3—7 d. a. la Școala primară de stat Nr. 1 băieți, în strada Avram Iancu 13, etaj I. — *Intrarea liberă*. — Publicul e rugat ca, după vizitarea expoziției, să semneze în registrul de vizitatori.

Este prea prea! Un mare și serios ziar din capitală răspândește vestea, primită din *Zălau* (el scrie, ca de obicei, *Zalău*) că „un administrator financiar, Mureșanul, dela ad-ția de încasări și plăți a județului *Sălaj*, mergând în inspecție în comuna *Macriște*, pentru a se convinge de mesul incasărilor”, a aflat că perceptorul din localitate a sechestrat... o fată a unui contribuabil, și a făcut, în regulă, toate formalitățile de sechestrare...

— E mai mult decât regretabil că se numesc astfel de perceptori *analfabeți*, de care se găsesc și în alte județe făcând ridicolă administrația financiară! Dl ministru de finanțe n'are nimic de spus?

„*Albina*“, institut de credit și de economii, în conformitate cu hotărârea adunării generale ordinare din 20 April 1935, plătește anul acesta un dividend de 2% brutto (Netul cuponului Lei 8,50). Plata dividendului începe cu ziua de 15 curent.

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică, Nr. 5—6 din 1935, cuprinde: Un protopop bătrân: O problemă duhovnicească de mare actualitate și importanță. Prof. Dr. D. Stăniloae: Pastorală mai nouă și importanța ei în cadrul învățământului teologic. Grigorie T. Marcu: Isus în teologie. Pr. C. Zoican: Permanența ideii binelui. Pr. D. D. Achimescu: Fiul Omului. Georgius Leicester Marriott: Despre unirea Bisericii anglicane cu bisericile ortodoxe. D. Călugăr: Deprinderile religioase-morale. — Mișcarea literară. Note și informații.

Tinărul ție-ți zic, scoală-te! In demnuri creștinești pentru tineretul de azi. Vol. II. Ed. Librăriei Arhidiecezane, Sibiu, 1935. Pp. 112. Lei 50.

Cateheze ținute de fostul iscusit profesor la Brașov, în scop de a sădi în sufletele tinerești virtuțile propoveduite în învățăturile Mântuitorului. Carte potrivită și pentru premii școlare.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Din vremuri apuse

Documente vechi

(4) Comunicate de Pr. Candid Mușlea (Sfârșit)
Act din Dec. 1829.

Cinstiților Preoți! — Coronensie (Brașovenescu) Magistratus sub 19. Dețember a. c. număr 4429. m'au poftit ca eu să poruncesc Fraților Voastre, cât din scaunu de predicăție să spuneți de nou la parohieni poruncile care au ieșit pentru fineare de sănătate au pentru ferire de beteșugu pestis (ungurește: ciurma) și să aveți toți grije ca oamenii cei streini să aibă scriptură că viind loc sătos (?) (vin din loc sănătos? N. Tr.). Deci Fraților Voastre se poruncește ca din scaunu de predicăție mintean să vestiți poruncile care le-ați căpătat pentru păzire de boala pestis, la parochiani împreună cu poporu său în genunchi să vărsați (?) la Hristos rugare ca să ne iarte păcatele și să încete beteșugu care și noao ameliță.

Zărnești die 28 Dețember 1829.

(ss.) Bratul Baiul prot. m. p.

IX

Tot presbiteru poruncita conscriptio (scriere) paterfamiilor și animelor (sufle-

Nr. 5071—935 Școl.

Concurs

La Școala normală ortodoxă «*Andrei Șaguna*» din Sibiu, cu începerea anului școlar 1935—36 sânt vacante următoarele catedre:

a) secția de băieți: 1. Catedra de limba franceză, 2. Catedra de științe pedagogice, 3. Catedra de științe agricole, 4. Catedra de violină și cântare bisericească;

b) secția de fete: 1. Catedra de limba franceză și drept, 2. Catedra de lucru de mână, țesut și sericicultură.

Ceice doresc a ocupa vreuna din aceste catedre, să înainteze până la 1 Iulie c. Consiliului arhiepiscopesc ortodox român de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu cerere însoțită de actele personale despre studii și certificatul de botez în original ori copii certificate.

La distribuirea catedrelor dela secția de băieți, se dă preferință candidaților preoți ori cu pregătire teologică.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 18 Mai 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

[12] 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de cl. III Bucium, protopopiatul Orăștie, — se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunatec u acest post: Sesiune parohială (eclejie) un jugăr și 535 stângini pătrați arător, 800 st. pătr. fânaț, și zece jugăre pădure. Apoi dela fiecare familie una măsură [21 litri] porumb sfărâmat și una zi de lucru.

Nefiind casă parohială, preotul se va îngriji deocamdată singur de locuință

Concurenții, — după ce își vor primi permisiunea Preaveneratului Consiliu pentru a concura, — își vor înainta, în termenul indicat, cererea de concurs însoțită de actele cerute, însoțite și de permisul primit dela Preav. Consiliu, — oficiului protopopesc al Orăștiei. Iar în vre-o Duminecă sau sârbătoare se vor prezenta în parohie la sf. Biserică, pentru a servi, cânta sau predica, făcându-se cunoșcuți poporului.

Din ședința dela 13 Mai 1935 a Consiliului parohial ortodox român din Bucium.

Bucium la 15 Mai 1935.

Pentru oficiul parohial, în înțelegere cu oficiul protopopesc Orăștie:

Prot. Ioan Moța
administrator al tractului.

telor) să o facă, să o iscălească, apoi încoace să o trimită spre a se așterne de aicia la Preluminatu Domnu Arhiereu Basiliu Moga.

Zărnești die 27 Dețember 1829.

(ss.) Bartolomeus Baiul m. p.
Arhi-Saferdos.

X

Act din Aug. 1830.

Cinstiților Presbiteri, — Aicia mai sus însemnatele 4 milostive porunci, adecă 2 împărătești, una gubernială și alta Episcopală, luminat desvălesc întâi: de aci înainte Preoților, apoi Protopopilor și altor dirgători bisericești nu este slobod a scrie jalbe românești, ci în limba latinească, nemțească, vel ungurească, și ca dintre Români să poată ieși în tot satu rumânesc acest fel de persoane și cu știința altor limbi să se învețe în toată școala rumânească și limba ungurească, iar mai ales în școala clericilor noștri din Sibiu.

Al doilea: Pe timpu fiilor să nu se preoțească alt om decât care pe lângă limba românească va ști și altă limbă, adecă ungurească, latinească, vel nemțească.

Al treilea: Înălțatu nostru Impărat Franțiscus Primus în toată forma se sâr-guește, după cum din ceale desupra înșirate limpede se vede, ca să împodobească

A apărut și se poate procura dela Librăria arhidiecezană, Sibiu

Carte de rugăciuni

tipărită cu binecuvântarea Inalt Prea Sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit NICOLAE al Ardealului.

Cartea de rugăciuni a apărut în două ediții: mare și mică.

Prețul de vânzare la Cartea de rugăciuni cea mare (320 pagini):

Ediție de lux (legată în piele de capră) Lei 200.—

(legată în piele de oaie) „ 180.—

legată întreagă în pânză „ 70.—

Prețul de vânzare la Cartea de rugăciuni cea mică (116 pagini):

Legată întreagă în pânză Lei 40.—

Legată jumătate în pânză „ 25.—

Cartea de rugăciuni se trimite cu ramburs sau trimițându-se prețul înainte, plus spese postale de Lei 20.—

Sanatorul dela Schitul Păltiniș

Sanatorul este deschis dela 1 Iunie până la 30 Septemvrie. Situat la 1400 metri altitudine în cea mai frumoasă regiune climaterică. Inzestrat cu tot confortul, putând rivaliza cu oricare Sanator din străinătate. Prețuri convenabile. Informații și prospecte se cer dela Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu

Nr. 4821—935 Școl.

Concurs

Pentru întregirea catedrelor vacante dela liceul „Andrei Șaguna” din Brașov și liceul „Avram Iancu” din Brad se publică concurs.

La liceul ortodox român „A. Șaguna” din Brașov este vacantă catedra Nr. 7 limba franceză.

La liceul ortodox român „A. Iancu” din Brad sânt vacante catedrele:

Română-Latină,

Română-Filosofie,

Franceză,

Germană,

Geografie-Drept,

Științe naturale,

Desemn-Caligrafie și

Educație fizică.

Condițiunile de numire sânt normate în Art. 10 lit. a) din Legea asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale române și Ministerul instrucțiunii (anul 1929).

Cererile de concurs se vor trimite până la cel mai târziu 30 Iunie 1935 pe

adresa: Consiliul arhiepiscopesc ortodox român Sibiu, însoțite de următoarele acte în original sau copie autentificată:

1. Extras de botez,

2. Certificatele de studii (bacalaureat, licență, examen pedagogic, examen de capacitate).

3. Certificat de serviciu.

4. Alte documente.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 14 Mai 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Cereți, dela Librăria Arhidiecezanală Sibiu, cartea acum apărută:

ISTORIA BISERICII și a vieții religioase a românilor din Transilvania, — lucrare datorită distinsului scriitor și istoric Ștefan Meteș.

Intelectualii noștri, preoți și mirenii, precum și bibliotecile populare, au prilej de-a procura această prețioasă carte ce li se recomandă cu toată căldura.

Cu aceasta rămân

Al Fraților Voastre

Zărnești die 13 August 1830.

Bun voitor

(ss) Bratu Baiu
Protopop. Brașovului.

*

IX

În legătură cu circulara episcopescă Nr. 303—1826, pentru a aduna milă pe sama unor locuitori sași din varmeghia Belgradului, care vreau „să-și înnoiască biserica de lemn și să-și facă turn din material mai tare și mai trainic” Br. B. trimite la 31 August 1826 următoarea comitivă:

„De vreme ce însuși Hristos zice: „Ferițiți sânt cei milostivi că aceia se vor milui”, fiindcă la rădicarea bisericilor și a școalelor fără de a căuta la religion aut la nation, se cuvine a ajuta, căci sânt lucruri sfinte, adică lui D(um)nezeu plăcute, așa pentru mângăierea mai sus pomeniților Sași săraci dela Foldein... să placă cuviincioșilor Cucernicilor Presbiteri a strânge milostenie...”

Organizați Reuniuni de femei

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane